

jeg har tidligere brugt netop det Udtryk i Fiſſerſagen — med Kjendſkab til Sagen og neppe Noget, der forener det i den Grad ſom den paagjældende Mand. Der blev talt om „Fiſſerſporten“, det var viſt den kunſtige Fiſſeavl, den høitærede Miniſter ſigtede til, men jeg veed dog ikke, om den kan kaldes ſaaledes. (Afbrydelse af Indenrigsminiſteren). Ja, hvis det ikke er Meningen ſkal jeg forlade det; det er dog videnskabelige Forſøg, ſom ſigte til at vinde Erfaring for at ſaae praktiſt Udbytte, ſaa det er ikke ganſke ſom alle vore Feſtevæddeløb. — Jeg har tilladt mig diſſe Bemærkninger, fordi jeg heller ikke har troet, at den høitærede Miniſter kan onſke, at en Mand, der er ſaa virksom i en beſtemt Retning, og ſom vi ſætte ſaa høit ſom den ærede Paagjældende, ſkulde føle ſig ſaaret af Ytringer, ſom, ſkjøndt de vel ikke vare ſlemte mente, let kunde miſforſtaaſ. Derfor har jeg tilladt mig at modſige diſſe Ytringer fra den høitærede Miniſters Side.

Indenrigsminiſteren (Skeel): Forſaa- vidt der i det ærede Medlems Foredrag laa nogen Velvillie overfor mig, idet han ſøgte at formilde mine Udtryk før og bringe dem i Overensſtemmeſe med, hvad man kunde ſige om en Mand med de Fortjenefter, ſom det ærede Medlem tillægger Adjunkt Fedderſen, ſaa ſkal jeg yde ham min Tak derfor. Men jeg tror ikke, at det var nødvendigt, ialtfald ikke i den Udſtrækning, ſom det ærede Medlem gjorde det; jeg har nemlig ikke ſagt, at Adjunkt Fedderſen ikke kunde bestride ſit Embede, det har jeg ikke ſagt. Jeg har blot henſtillet en beſteden Tvivl om, at en Mand, ſom har Embedspligter, ſom optage en meget betydelig Del af hans Tid og bør gjøre det, ſamtidig dermed kan udføre alle de Hverv, man Tid efter anden paalægger ham. Det ſynes mig at være et berettiget Spørgſmaal, naar det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, talte om den uhyre Virkſomhed, ſom denne Mand har udøvet i Fiſſerſagen med Korreſpondancer og Keiſer baade udenfor og indenfor Landet. Naar det ærede Medlem ſiger, at vi have en Parallel i, hvad Regjeringen gjør ligeoverfor en Embedsmand, en Dommer, ſom er Regjeringens Konſulent og bruges baade her og der, vil jeg blot ſige, at det ganſke rigtig er et Spørgſmaal, om han og

ſaa kan udfylde begge ſine Beſtillinger paa en ligesaa tilfredsſtillende Maade ſom, hvis han kun havde haft den ene. Jeg har imidlertid ikke Noget at indvende imod den paagjældende Perſon, hverken i den ene eller den anden Retning, men der er desuden ogſaa en betydelig Forſkjel. Hans Embede kan i hans Traværelſe røgtes af en dygtig Fuldmægtig, men jeg betvivler, at Stillingen ſom Adjunkt kan røgtes paa en lige heldig Maade, hvad enten det er den Samme, der beſtændig, vedvarende undervifer Eleverne, eller diſſe ſtulles flyttes fra den Ene til den Anden med korte Mellemrum. Det er de Tvivl, jeg har reiſt, og ſom ganſke viſt ikke ere af perſonlig Natur i den Forſtand, det ærede Medlem ſynes at have opfattet dem paa. Hvad der derimod kunde ſynes noget mere perſonligt, var det, at Manden ikke har nogen overordentlig Interesſe for mig; han er mig fra Førſt til ſidſt paanødet, det er Tilfældet. Den Udbredelse og Interesſe, Bladet hidtil har haft, ſynes mig ikke at være overordentlig ſtor. Der er anbragt et Par Hundrede Exemplarer af Bladet, og naar man erfarer her paa Stedet, at det er gaaet ſaaledes, at der er Folk, ſom have onſket, at han ſkulde blive ved at udgive det, og derfor toge mange Exemplarer og uddelte privat, ſaa kan det egentlige Subſkribentantal ſnart blive reduceret til noget overmaade ringe. Jeg tror ikke, at Bladet hidtil har ſaaet ſtor Anerkjendteſe, men det kan det jo ſaae for Fremtiden, det veed jeg ikke. At Bevillingen ſkulde bevirke en Balance med Henſyn til dette Blads Udgivelse, ſaaledes at Vedkommende ingen Indtægt fik, kan jeg ikke forſtaa, og det kan man viſtnot heller ikke mene. Det ærede Medlem ſagde, at det var ikke formeget at ſpendere 1,000 Kr. om Aaret paa dette Blad; om det var med den Forpligtelſe, at der ſkulde laves et Blad for diſſe 1,000 Kr. eller for den Indtægt, der kom af ſelve Bladet, veed jeg ikke, men jeg har altid haft den Foreſtilling og har den endnu, at, hvis der blev ydet denne Bevilling, vilde der blive et lille Honorar tilbage.

S. Jørgenſen: Da jeg begjærede Ordet, forekom det mig, at Udvalget ſtod i nogen Uklarhed med Henſyn til Indſtillingen under Nr. 5 angagende diſſe Fiſſere, men nu er Spørgſmaalet blevet ikke ſaa lidt klaret,